

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 54. Christophori Cheffontani mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Sæcul. XVI. ac postea latino sermone tempore Ca-
A. C. 1595. nonisationis elucubravit Jacobus Bac-
 cius Oratorii Presbyter: tertiam deni-
 que longo post tempore miraculorum
 copia longe uberrimam edidit Hierony-
 mus Barnaba Generalis Oratorii Super-
 ior: ceterum omnes hi tres Historici
 prorsus singularia, quæ certe non cu-
 juslibet genio sapiunt, de hoc sancto
 referunt.

§. LIV.

Christophori Cheffontani mors.

Dupin. bibl.
16. Siæcl.
Simon crit.
de la bibliot.
de M. dupin.
tom. 2. Re-
gist. de l' Egl.
de sens M. S.

Hoc item anno literaria Respublica
 jacturam deplorabat celebris cu-
 jusdam Theologi ex Fratrum Minorum
 Ordine, nomine Christophorum Cheff-
 fontanum, qui a suis Superioribus co-
 gnita hujus juvenis propensione, atque
 habilitate ad literas, paulopost nuncu-
 pata Religionis vota Parisios mitteba-
 tur, in qua urbe præclaros in humanio-
 ribus literis, Philosophia, & præcipue
 Theologia profectus in tam tenera ætate
 fecerat: hinc postea brevi ad prædi-
 candi Verbi Divini munus selectus sa-
 cram hanc exercitationem cum ingenti
 applausu obibat, sæpius in variis Ordi-
 nis sui Asceteriis in Guardianum, ac
 demum anno Christi millesimo quingen-
 tesimo sexagesimo secundo in Britan-
 nicæ

nicæ Provinciæ Rectorem electus, quo Sæcul XVI.
 munere expleto ejusdem Provinciæ A.C.1594.
 Custos interea Romam profectus Theo-
 logiam in Conventu de Ara Cæli tra-
 dere jubebatur, tandem vero supremus
 Ordinis Moderator renunciatus, eo mu-
 nere cum summa prudentia, ac sapien-
 tia fungebatur. Absoluto hoc officio,
 a Gregorio XIII. Papa anno Salutis
 nostræ millesimo quingentesimo septua-
 gesimo nono Cæsariensis Archiepisco-
 pus nominabatur, ut in Diæcesi Seno-
 nensi absentis Cardinalis Pellevei Epi-
 scopi plerumque Romæ commorantis
 vices, atque Episcopatus munia obire
 posset, ubi etiam in hac Diæcesi ma-
 gnum sibi nomen comparaverat, atque
 à tempore, quo ei hujus Ecclesiæ ad-
 ministratio erat commissa, raro admo-
 dum a grege suo absens fuit usque ad
 Mensem Septembrem anni post Chri-
 stum natum millesimi quingentesimi
 octogesimi sexti, quo in Flandriam per-
 gere cogebatur, ubi totam ferme hanc
 Provinciam peragrans ubique magnis
 honoribus exceptus est, atque Antver-
 piam delatus suis sermonibus hæretico-
 rum quamplurimos ad fidem revocabat,
 innumeros vero Catholicos jamjam de-
 fectioni proximos in fidei veritate cor-
 roborabat: prospero hoc sacræ suæ ex-
 peditionis successu invidiam sibi accer-

Sæcul. XVI. sens accusabatur, quod ipse opiniones
A. C. 1595. parum orthodoxas soweret, eapropter
 ejus hostes Leodium ad Pontificis Le-
 gatum perscribere, quod dogmata Ec-
 clesie Romanæ doctrinis adversa ad
 populum diceret, ac novitatibus imbu-
 tus videretur: cum autem Cheffonta-
 nus hac in re innocentia sua se tutum
 crederet, ipse Romam ineunte anno
 Domini millesimo quingentesimo octo-
 gesimo septimo sedente Sixto V. Papa
 venit, ibique inimicorum suorum tela
 potius humili patientia, quam elabora-
 tis apologiis eludebat, tacite præstola-
 tus, donec ea, quæ ipsi erant impu-
 tata, argumentis probarentur: verum
 nunquam rationibus doctrina ejus fuit
 oppugnata: porro cum toto, quo Romæ
 morabatur, tempore quinque Pontifices
 ad Divi Petri Cathedram evecti fuissent,
 nimirum Sixtus V. quo regnante Ro-
 mam venerat, necnon Urbanus VII.
 Gregorius XIV. Innocentius IX., & Cle-
 mens VIII. anno Salvatoris millesimo
 quingentesimo nonagesimo secundo die
 trigesima Januarii electus, hinc ob tot,
 tamque frequentes Pontificum succes-
 siones Cheffontanus præpediebatur, quo
 minus suam doctrinam solemniter rito a
 sacra Sede Apostolica confirmari pete-
 ret, prout tamen ardentem desiderabat:
 verum ex ipsa benevolentia, & vene-
 ratio-

ratione, qua ipsum omnes hi quinque Pontifices dignabantur, haud obscure colligi potest, quod suorum adversariorum accusationes flocci habuerit: interim dum in conventu sancti Petri in Monte aureo habitabat, a Domino Deo hoc anno, ætatis vero suæ sexagesimo tertio die vigesima sexta Maji ad æternitatis domum vocabatur.

Ceterum Cheffontanus per plures annos singulis diebus undecim horas studiis impendebat, qua etiam assiduitate sibi præter linguam patriam, seu inferioris Britannicæ idioma hæbraici, Græci, latini, Hispanici, Italici, & Gallici peritiam comparabat, Theologicis etiam Disciplinis, ac præcipue sanioris criseos acie in Theologia clarus. Scripsit libros quamplurimos, quorum tamen potissimi hodiedum incogniti sunt, ex his vero magis curiosum, magisque expetitum est opus latinum anno millesimo quingentesimo octogesimo sexto Parisiensibus literis in bessalibus foliis editum, cui typographus pro suo arbitrio hunc titulum præfixit: *de necessaria emendatione Theologicæ Scholasticæ, seu, de necessitate contrarias Scholasticorum opiniones conciliandi*, cum tamen Author librum suum hoc solo titulo insigniri petierit: *de variarum Scholasticorum opinionum conciliatione*,

Mm 9

prout

Sæcul. XVI.

A. C. 1595.

Sæcul. XVI.

A.C. 1595

prout ipsemet in præfatione post epistolam nuncupatoriam ad Sixtum V. Pontificem directam affirmat: quam vero ob causam Cheffontanus hoc opus ediderit, percipiamus.

Anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo quinto cum hic Author Adventus Dominici tempore Parisiis ad populum diceret, in quodam suo sermone proferebat, quod Eucharistia solis hisce quatuor verbis: *hoc est Corpus meum* confici non valeat, si hæc verba duntaxat *materialiter* pronuntientur, jungendam igitur dicebat simul benedictionem, atque orationem, per quam Sacerdos a Deo efflagitat, ut panem, & Vinum in Corpus, & Sanguinem Christi Domini convertat: addebat tamen Cheffontanus, quod circa hoc caput iudicium suum Ecclesie Catholicæ, Apostolicæ Romanæ subiciat insuperhabita tamen hac limitatione ex ejus propositione ibidem prolata motus oriebantur, unde pro illius defensione plura edidit opuscula, atque inter alia præcipue illud, de quo mox mentionem fecimus.

Præterea Cheffontanus in pluribus aliis libellis idem hoc argumentum pertractabat, ex quibus quidam liber gallice scriptus celebratur sub hoc titulo: *Defensio fidei ad Majores nostros traditæ*

circa

circa realem præsentiam Corporis Christi Sæcul. XVI.
Domini in sanctissimo Altaris Sacramento, A.C. 1595.
ubi plusquam centum argumentis ex puro
Dei Verbo, ejusque circumstantiis hæc fidei
veritas comprobatur. Porro, hic liber in
 eadem forma Parisiis anno Salutis no-
 stræ millesimo quingentesimo octogesimo
 sexto primam lucem aspexit, ubi Au-
 ctor in sua præfatione Cardinalem Pel-
 leveum suum nominat Mæcenatem, &
 Cardinalem Hosium ideo deprædicat,
 quia hic Gregorio XIII. & Cardinalibus
 præter hoc opus illo ævo nullum ma-
 gis efficax contra hæreticos prodiisse
 significabat: imo Compluti etiam hic
 liber magni habebatur, quamvis non
 defuissent, qui illum impugnabant, qua-
 propter Cheffontanus denuo præfatio-
 nem apologeticam edere cogebatur, in
 qua tamen quinque partibus compre-
 hensa, quarum unam post alteram vul-
 gaverat, studiose hæreticos non aucto-
 ritate, sed rationibus refellit, eo quod
 hi, quibuscum ei res erat, Ecclesiæ
 Patres fidei nostræ judices esse negarent.
 Idem quoque argumentum hic Scriptor
 discutiebat in alio libro, quem ita in-
 scripsit: *de efficacia verborum, quibus con-*
secratio fit. Edidit hoc opus anno post
 Christum natum millesimo quingentesi-
 mo octogesimo quinto: insuper alia ad-
 huc lucubratione, quam anno millesi-
 mo

Sæcul. XVI.
A.C. 1595

mo quingentesimo sexagesimo octavo Caroli IX. Regis privilegio munitam ediderat, ingens sibi nomen comparaverat, cujus operis titulus erat sequens: *responsio familiaris ad epistolam contra liberum arbitrium, & merita bonorum operum*: ipsam vero hanc epistolam, quam refellit, ad initium libri sui recitat.

Cetera ingenii monumenta, quæ Chessfontanus posteris reliquit, erant hæc I. *Christiana consutatio contra propriam honoris defensionem, qua Nobiles suas monomachias, & duella honestare nituntur, præter duos Dialogos de honore Nobilium*. Hoc opus ipsemet latine reddidit. II. *Defensio Catholica perpetuæ Virginitatis Mariæ, & Joseph ejus conjugis unacum dialogo circa idem argumentum, ubi priorem suum librum defendit, novisque argumentis corroborat*: ambo autem hi libelli latino idiomate prodire. III. *Supplementum continens privilegia recens concessa, quæ in collectione Monumentorum Ordinis Minorum sancti Francisci omissa fuerunt*. IV. *Compendium latine editum de Fratrum Minorum, aliorumque Religiosorum Mendicantium privilegiis unacum decisionibus plurium quæstionum, quæ in Regulam sancti Francisci a Divo Bonaventura editam moveri possent*. V. *nova fidei defensio contra impios,*

impios, Athæos, & infideles, qui li-
ber latine conscriptus est. VI. Alia
fidei defensio contra impios in quatuor
dialogis exhibita. VII. Plura opuscula
dogmatica latine scripta de invocatio-
ne sanctorum, Jubilæo, & indulgen-
tiis &c.

§. LV.

Guilielmi Witakeri exitus.

Hoc anno, ætatis vero suæ quadra-
gesimo septimo Cantabrigæ vitam
finit Guilielmus Witakerus in Comi-
tatu Lancastrænsi ex familia honesta in
prædio Holmio natus, ac magni nomi-
nis inter suos Theologus, qui juvenis
adhuc Anglicanam Liturgiam, necnon
Ivelii disputationem contra Hardingum
latine reddidit, atque Catechismum
ab Alexandro Novello Avunculo suo
compositum in Græcum idioma trans-
tulit. Postea in Græcorum, & Lati-
norum Patrum lectione assiduus tam
impigro labore studiis insudabat, ut
viribus suis penitus exhaustis totum
reliquum vitæ suæ spatium semper lan-
guesceret: præterea Ivelum Sarisbe-
riensem imitaturus, seu potius æmu-
lationis æstro percitus semper calamo
concertabat, nunc Edmundum Campia-
num Jesuitam, nunc Joannem Duræum,
ac Thomam Stapletonium celeberrim-
um

Sæcul. XVI.

A.C. 1595.

Th. 1. 113.